

Ecz. Erdoğan Çolak (TEB II. Başkanı)
TEB Haberler Dergisi Yayın Koordinatörü

Değerli Meslektaşlarım,
Dergimizin çıkmasına ramak kala AB süreci yeni bir rotaya girdi. Günlerdir tüm Türkiye nefesini tutup 17 Aralık tarihine kilitlendi. 200 yıllık batılılaşma sürecinde nihayet makus talihimizi yenip Viyana kapılarında döndüğümüz Avrupa'ya Brüksel Penceresi'nden girecek medeni ülkeler arasındaki yerimizi alabilecek miydik? Soru ve sorun buydu.

Yapılan tek taraflı propaganda sonucu kamuoyu büyük bir beklenti içine sokuldu. Ve 18 Aralık'ta yurda dönen Başbakan bugünü bayram ilan etti.

Bütün göz boyamacılığa rağmen açık seçik ortada olan gerçek Türkiye'nin masaya sürdüğü hiçbir koşulun gerçekleşmemiş olduğu, Türkiye'nin beklentilerine dönük birkaç diplomatik fırça darbesi ile yetinilmiş olduğudur.

Türkiye açısından bir tek başarıdan söz edilebilir, o da beklenenden geç olmakla birlikte 3 Ekim 2005 tarihinin verilmiş olmasıdır.

Açıktır ki Türkiye Kıbrıs'ı Ekim 2005'e kadar tanımayı taahhüt etmiş ve Kıbrıs'ta beklenenden geri bir noktaya çekilmiştir. Taahhüdün sözlü yapılmış olması bu gerçeği değiştirmez.

Emeğin serbest dolaşımına tam üyelik durumunda bile kalıcı kısıtlamalar öngörülmesi "Gerekli görülmesi halinde" ifadesi ile yumuşatılmış olsa bile hiçbir adayın önüne konulmuş koşul değildir. Üstelik AB'nin kuruluş felsefesinin temelini oluşturan özgürlük; malların, hizmetlerin, sermayenin ve emeğin serbest dolaşımı ilkesine de aykırıdır.

Müzakerelerin ucunun açık bırakılması ve Türkiye'nin tam üyeliğinin gerçekleşmemesi durumunda Avrupa kurumlarına eklenmesi veya yapılandırılma çabalarının devam edeceği ifadesi Avrupa'nın Türkiye'ye ilişkin gerçek düşüncesini ortaya koymaktadır. **İMTİYAZLI ORTAKLIK**; Peki neden imtiyazlı ortaklık;

Özellikle 11 Eylül ve Irak'ın işgali sonrası Türkiye'nin genelde batı özelde AB için stratejik önemi artmıştır.

Hem Ortadoğu ve Kafkaslardaki enerji kaynaklarına yakınlığı hem de müslüman laik kimliği bölgeye dönük stratejik hesaplarda, Türkiye'yi daha önemli hale getirmiştir. Ancak askeri olarak daha uzun yıllar ABD'yi dengelemesi mümkün görünmeyen ve **ortak bir dış politika ve savunma politikası dolayısıyla bir siyasal birlik oluşturamayan AB'nin mevcut haliyle Türkiye'nin bu stratejik öneminden yararlanması söz konusu görünmemektedir.**

Türkiye'nin stratejik konumundan yararlanarak, bölgeye yerleşmiş ABD'nin küresel hegemonyasını dengeleyebilen bir aktör olmaya kısa dönemde başarı şansı bulunmayan AB için dünyanın en karışık coğrafyası ile Türkiye'yi içine alarak komşu olmak yanlış bir tercih olacaktır.

AB açısından bu bölgeden bütünüyle vazgeçilmesi söz konusu olmadığından Türkiye'yi tampon olarak kullanmak daha uygun bir stratejik yaklaşım gibi görünmektedir.

Bu nedenle AB kurumlarına eklenilen, yapıştırılan, lehmlenen Müslüman Laik Türkiye için muhtemel sonuç ucu açık müzakereler sonrasında **İMTİYAZLI ORTAKLIK** verilmesidir.

Türk aydınlarının zaaflarından birisi AB üyeliğinin Türkiye'yi demokratikleştireceği düşüncesidir.

AB'nin bize önerdiği demokrasi, liberalizasyon amaçlı pazarı ve piyasayı güvenceye alacak bir demokrasidir. AB'nin demokrasi talepleri istikrarlı bir pazar içindir.

Oysa Türkiye gerçekleştireceği bir kültürel dönüşüm ve kendi iç dinamikleri ile istikrarlı ve kalıcı demokrasiyi inşa edebilir aksi takdirde yasal tüm değişiklikler kağıt üzerinde kalır.

Geldiğimiz noktada bu topraklar kültürel dönüşüm, toplumsal uzlaşma ve gerçek demokrasi için uygun hale gelmiştir. Bize düşen bu gerçeği algılayabilmektir.

Hoşçakalın, diyalogsuz kalmayın.